

Met Appie naar Bali

(Einmal Bali und zurück)

Blijspel in twee bedrijven

door

BERND SPEHLING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MET APPIE NAAR BALI - EINMAL BALI UND ZURÜCK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND SPEHLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Andreas - kapitein ter zee, maar in plaats van zich van die taak te kwijten, spendeert hij zijn tijd liever aan vrouwtjes en het drinken van champagne

Robert - zijn eerste officier; beschikt over veel meer plichtsbesef en neemt het werk van zijn meerdere noodgedwongen over

Sjors - barkeeper van de Columbusbar aan boord en vriend van Robert; in tijden van nood trekken ze één lijn

Zalfje - in feite dokter Zalef en in die kwaliteit scheepsarts; bovendien best wel te vinden voor een slippertje

Wouter - passagier, zijn tijd verdelend tussen de kat in het donker knijpen en het zoeken naar zijn vrouw

Gerda - zijn echtgenote, die de kapitein nog van vroeger kent; zo eentje van het soort: de pot verwijt de ketel

Appie - van origine landloper, maar door de omstandigheden gedwongen, de functie van kapitein op zich nemend, en dat schaamteloos en met veel verve uitbuitend; nochtans als gewoon passagier begonnen, want hij heeft de reis naar Bali bij een tombola gewonnen

Hennie - passagiere en lid van de kegelclub waarmee ze aan boord is

Margo - passagiere en lid van dezelfde club; heeft, evenals Hennie, een voorliefde voor vermouth

Aukje - passagiere met dezelfde hobby, bij dezelfde club en met eendere drankvoorkeur; met haar zeventig jaren de oudste van het drietal

DECOR:

Het stuk speelt in de bar van een cruiseschip, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links een deur, waarboven het opschrift "Restaurant en recreatieruimten". In de korte kant rechts een deur, die naar het bovendek voert. In de brede achterwand, helemaal links, een deur, waarboven het opschrift "Hutten 220 - 300". Rechts achter is 'n royale bar, waarvoor vier barkrukken staan. De achterwand van deze bar wordt gevormd door een rijke verzameling flessen drank en allerlei glazen. De bar is aan beide zijden gemakkelijk toegankelijk en draagt, duidelijk zichtbaar, het opschrift "Columbusbar". In de brede achterwand zijn een paar patrijspooten aangebracht. Links voren op het toneel is een knus zithoekje, gevormd door een laag tafeltje, met daaromheen drie kleine fauteuiltjes. Als er voldoende ruimte is, kan links van de bar, zover mogelijk naar achteren, een hoge ronde tafel geplaatst worden, waaraan de dames van de kegelclub kunnen staan, als ze niet bij het spel betrokken zijn. De verdere aankleding, c.q. inrichting, is afhankelijk van de beschikbare ruimte en kan naar eigen goeddunken.

EERSTE BEDRIJF

Sjors: *(woedend op van achteren, met een koffer; hij is gekleed in zwarte pantalon, wit overhemd, met kelnersvest en vlinderdas)* Maar deze keer dan toch zonder mij! *(zet de koffer midden in de ruimte)* O ja, zonder mij! Ik ben toch niet levensmoe! Dat ik een avontuurlijke aard heb, wil nog lang niet zeggen, dat ik mesjogge ben! *(gaat achter de bar, om daar iets te zoeken)* Ze kunnen me wat! *(bukt zich, is onzichtbaar)*

Robert: *(ook op van achteren, nog onzichtbaar)* Sjors, nu wacht toch! Sjors, *(opkomend)* ik kan het je uitleggen! *(hij draagt een witte pantalon en een wit overhemd, met op de schouders epauletten, zoals scheepsofficieren ze dragen; hij ziet de koffer, kijkt om zich heen)* Allé man, hou nu op met die onzin! Dacht je soms, dat ik er vanaf wist? *(kijkt zoekend rond)* Sjors, alsjeblijft, kom tevoorschijn! *(wacht even)* Oké, dan niet. *(gaat op een barkruk zitten)* Als je dan per se verstopperijtje wilt spelen, mij best. Uiteindelijk moet je toch tevoorschijn komen. Als je het schip weer wilt verlaten, heb je immers je koffer nodig, en dus zal ik hier in alle rust op je blijven wachten. *(gaat nog wat gemakkelijker zitten)* Helemaal op m'n gemak, hoor je? *(Sjors komt nu, als een duveltje uit een doosje, achter de bar omhoog, met een rugzak, en Robert schrikt zich een ongeluk)* Hé zeg, kun je niet kloppen?!

Sjors: *(komt achter de bar uit)* Hij kon al lang met vervroegd pensioen zijn! Een onbezorgd leventje leiden! Thuis in z'n tuintje zitten, met z'n kleinkinderen om hem heen!

Robert: Ja ja, zo was het ook door de rederij gepland.

Sjors: Allicht! Daar weten ze net zo goed, dat men zo iemand niet meer op de mensheid kan loslaten. Die hebben hem niet voor niets dat vervroegd pensioen aangeboden! Noem me eens één rederij die haar kapitein een dergelijk voorstel doet?

Robert: Nou, dat is tegenwoordig anders vrij normaal.

Sjors: Maar toch niet, als iemand amper vijftig is! De laatste cruise, die ik met hem gemaakt heb, had ik me er al helemaal mee verzoend, dat we regelrecht op het jongste gericht zouden afstevenen. Ik moest hem z'n thee serveren en toen ik de deur opende, was ik er getuige van hoe onze kapitein, Andreas van der Wal, strontbezopen op zijn knieën voor het radarscherm lag, proberend RTL 4 te krijgen, omdat hij Baantjer wilde kijken.

Robert: Och kom, jongen, deze laatste reis met hem als kapitein, zullen we ook nog wel overleven. De meeste schepen, die vergaan, zijn volgens de statistieken...

Sjors: *(onderbrekend)* Hou op met je statistieken! Mijn besluit staat vast!

Robert: *(overredend)* Wees nou eerlijk, jongen. In feite ken jij van der Wal niet eens zo goed.

Sjors: *(opgewonden)* Ik zou dat portret niet kennen? Hoe kom je erbij? Naar hem heb ik zelfs m'n eerste maagzweer genoemd!

Robert: *(overredend)* Bovendien ben ik er immers ook nog.

Sjors: Ja, dat is waar. En ik vraag me af, waar jij de moed vandaan haalt dit te blijven volhouden. Je bent de eerste officier aan boord, maar doet praktisch al het werk waarvoor die druiloor verantwoordelijk is. In feite moest het andersom zijn: hij officier en jij kapitein. En dan zou het voor hem nog veel te hoog gegrepen zijn!

Robert: Als alles gegaan was volgens plan, zouden we nu ook een andere gezagvoerder hebben. Maar de opvolger van de ouwe heeft tijdens zijn skivakantie beide benen gebroken en daarom moet van der Wal die reis nog één keer doen. Voor het laatst, *(indringend)* hoor je, voor het laatst!

Sjors: Robert, ik wil er niets meer over horen. *(hij grijpt z'n koffer, maar die springt open en de spullen vallen op de grond)*

Robert: *(indringend)* Geloof me nou, Sjors! Hij is op deze reis voor het laatst kapitein en bovendien weet je heel precies, dat hij dat alleen nog maar op papier is! *(hij raapt ondertussen een kledingstuk op, dat hij terug in de koffer legt)* Ik neem hier, zoals steeds, het heft in handen en belof je, dat we heelhuids op Bali zullen aankomen.

Sjors: Maar we moeten daarna ook nog terug! Je reinste waanzin!

Robert: *(raapt een gestreken overhemd op, Sjors neemt het hem af en legt het in de koffer)* Ik zorg ervoor, dat alles gladjes verloopt, dat belof ik je. En als je deze reis nog één keer meedoet, nodig ik je, na onze thuiskomst, uit voor een etentje bij de Fransoos! *(smekend)* Toe nou, de eerste passagiers hebben al ingecheckt en komen aan boord. Als je nu gaat, hoeven we de Columbusbar niet eens te openen. *(raapt weer een kledingstuk op en werpt het in de koffer)*

Sjors: *(onzeker)* Ik ben anders tamelijk vastbesloten.

Robert: *(raapt de een of andere muts op, zet die op z'n hoofd)* Kom nou, jongen, wat moet ik zonder jou beginnen? Een cruise zonder Columbusbar, dat kan toch niet!

Sjors: Nee, nee en nog eens nee! *(trekt hem de muts van z'n hoofd, legt die in de koffer, men ziet hem denken)* Bedoel je dat nieuwe Franse lokaal, met die eh, die nogal luchtig geklede bediening zullen we maar zeggen?

Robert: *(hoopvol)* Ja ja, die!

Sjors: En eh, na deze cruise gaat van der Wal absoluut zeker met pensioen?

Robert: *(nog hoopvoller, terwijl ze de laatste resten in de koffer stoppen, waarna deze wordt gesloten)* Jongen, zo zeker als tweemaal twee vier is!

Sjors: *(vastbesloten nu)* Goed, dan heb je gewonnen. *(gaat achter de bar)* Maar nu heb ik wel eerst een cognac nodig!

Robert: *(opgelucht)* Bedankt, jongen, bedankt! Dit zal ik nooit vergeten!

Sjors: *(gemelijk)* Dat is gemakkelijk beloven. Vooral als je bijna zeker weet, dat we binnen de kortste keren naar de haaien zullen gaan. *(drinkt zijn cognac)*

Robert: Jeetje, wat een opwinding. *(kijkt op zijn horloge)* En dat zo kort voor we van wal steken. De gasten zullen ondertussen wel voltallig aan boord zijn. En kom zeg, breng de koffer weer terug naar je hut, want de eersten mag je hier elk moment verwachten. *(af via rechts)* Ik moet nu naar de brug, om het vertrek voor te bereiden. *(Sjors bergt de rugzak weer achter de bar op, pakt zijn koffer, daarmee af via achteren; kort daarna Appie op uit links, duidelijk onwennig; hij draagt een openhangende jas, met daaronder een smoezelig T-shirt; verder een verfromfaaide broek, aan zijn voeten een paar onmogelijke schoenen en op zijn hoofd een ondefinieerbare muts; ook draagt hij een - aangeplakte - baard; in de ene hand een oude versleten koffer, in de andere een plastic zak van een goedkope supermarkt; blijft midden op het toneel staan, zet koffer en plastic zak bedachtzaam neer, kijkt om zich heen, verwonderd en gefascineerd; neemt zijn muts af en krabt op zijn hoofd; de acteur bedient zich - althans indien mogelijk - van een plat volkstaaltje en/of dialect, dat hemzelf het best ligt)*

Appie: *(onthutst)* Als ik dat aan de anderen vertel... dit zullen ze me nooit geloven. Tjonge, Appie, hier ben je me toch ergens aangeland! *(kijkt naar de opschriften boven de deuren)* Ik kan weliswaar niet lezen, maar je ziet zo wel, dat dit een voornaam bedoening is... Ik durf te wedden, dat ze hier, tijdens de warme hap, niet eens een scheet... *(bezorgd)* Hemeltje, Appie, hier moet je je netjes gedragen, anders gooien ze je er, onderweg naar Bali, nog uit. En wie weet of ik daarna nog ooit de gelegenheid krijg in Scandinavië te komen.

Sjors: *(inmiddels weer op van achteren, schrikt zich een ongeluk, staat even vol ongeloof te luisteren, slikt eens en gaat dan, vastbesloten, op Appie af)* Pardon, wat doet u hier aan boord?

Appie: *(kijkt hem stralend aan)* Ha, u bent de kapitein? De chef van deze schuit? Jeetje zeg, dat is me wat!

Sjors: *(koeltjes)* Voor de goede orde, dit is geen schuit, maar een gerenommeerd cruiseschip, ik ben de barkeeper en dit is de Columbusbar, en geen dagverblijf van het een of ander opvangcentrum.

(terzijde, in zichzelf) Mag je je toch afvragen of die van de havencontroledienst stront in hun ogen hebben. *(weer tot Appie, schamper)* Een boordkaart met passagebiljet zult u wel niet tevoorschijn kunnen toveren, neem ik aan?

Appie: Ach zo, die zou u graag willen zien? Dat kan. *(kijkt voorzichtig om zich heen, daarna samenzweerderig)* Dan komt u maar mee.

Sjors: Pardon?

Appie: Kom maar! *(Appie pakt de plastic zak, gaat naar de zitgroep, neemt plaats, kijkt nog eens spiedend om zich heen, haalt dan een oud keteltje uit de zak, met bijpassend deksel, en vervolgens diverse potjes met kruiden en specerijen, die hij zorgvuldig op het tafeltje naast elkaar zet; Sjors bekijkt het een en ander met toenemende wrevel; uiteindelijk brengt Appie een oude sok tevoorschijn, kijkt nog eens om zich heen, haalt een plastic mapje uit de sok, en daaruit vervolgens de boordkaart en het passagebiljet, die hij Sjors ter hand stelt; deze bestudeert ze sceptisch, waarna hij ze, een en al ongeloof, teruggeeft)*

Sjors: Neemt u mij niet kwalijk.

Appie: Men kan niet voorzichtig genoeg zijn, nietwaar? Men weet immers nooit wat voor duistere figuren op zo'n kotter rondlopen, zegt u nou zelf. En Appie zou niet graag in handen willen vallen van zulk gespuis. *(is ondertussen bezig weer alles in de plastic zak te stoppen)*

Sjors: *(op het kookketeltje doelend)* Koken in de hutten is, uit veiligheidsoverwegingen, niet toegestaan.

Appie: Oei, dat is dan toch wel jammer, want ik zal toch van tijd tot tijd een hapje moeten eten. Als ik dat geweten had, zou ik wat belegde broodjes hebben meegenomen.

Sjors: Dat is toch helemaal niet nodig. Uw verblijf aan boord is immers, althans waar het betreft de maaltijden, op basis van all-in. Dat staat ook op uw ticket.

Appie: *(verheugd)* Eerlijk? *(opgewonden)* Maar dat is toch geweldig! Dat is... *(ontroerd, met zijn voorhoofd even Sjors' schouder beroerend, die dat met vies gezicht ondergaat)* nee zeg, daar heb ik geen woorden voor, echt niet! Op basis van oolin! Moet je nagaan! *(vrolijk)* Ik weet zeker, dat ik het hier naar m'n zin zal hebben! *(dan, zich vermannend, zakelijk)* Maar eh, wat heeft dat, met betrekking tot mijn persoon zal ik maar zeggen, concreet te betekenen?

Sjors: Dat wil zeggen, dat u zich tijdens het ontbijt-, middag- en avondbuffet in ons restaurant vrijelijk mag bedienen.

Appie: *(ongelovig)* Zonder te betalen?

Sjors: Natuurlijk. Dat is allemaal in de prijs inbegrepen.

Appie: En dat staat ook zo op mijn tikker zei u, op dat briefje van zonet?
Daar heb ik dan kennelijk overheen gelezen.

Sjors: (*achter de bar, argwanend*) Mag ik u eens iets vragen?

Appie: (*joviaal*) Maar zeker! Vraagt u maar!

Sjors: Hoe is het mogelijk... begrijpt u me alstublieft niet verkeerd, maar hoe is het mogelijk, dat iemand als u eh...

Appie: Ha, ik weet het al! U vraagt zich af, hoe het mogelijk is, dat een zwerver als ik, zich zoiets kan permitteren, nietwaar? Maar dat zal ik u eens haarfijn uit de doeken doen. Kijk, dat zit zo. Op een gegeven moment liep ik door de stad, en toen zag ik voor een reisbureau een piekfijne meneer staan, die daar loten verkocht voor een tombola. Enerzijds voor een goed doel en anderzijds als reclame voor dat reisbureau. En toen dacht ik bij mezelf, Appie, dacht ik, voor een vijf gangen menu heb je toch niet genoeg poen, waarom zou je dus niet eens je geluk proberen.

Sjors: Aha. En toen hebt u dus zo'n lot gekocht.

Appie: Nee nee, dat niet direct. Ik wilde het alleen maar even lenen. Weet u, ik heb van thuis uit een zakelijke inslag en neem nooit onnodig risico. Voordat ik de paar euro, die ik nog had, ging besteden, wilde ik eerst enige zekerheid hebben, begrijpt u? En net op het moment, dat die chique meneer een dame haar wisselgeld teruggaf, kwam de korf met loten precies binnen mijn handbereik.

Sjors: U hebt dat lot dus gestolen?!

Appie: Nee! Ik wilde alleen, voordat ik ging investeren, enige zekerheid hebben.

Sjors: En zo werd u dus de gelukkige winnaar van de hoofdprijs.

Appie: Klopt, precies. Een cruise naar het verre Bali, met ook nog eens duizend euro zakgeld om erdoor te draaien!

Sjors: U hebt deze cruise dus gewonnen, zonder er ook maar één eur...

Robert: (*op van rechts, ziet Appie, verwonderd*) Hallo zeg, mag ik u misschien eens vragen...

Sjors: (*onderbrekend*) Laat maar, Robert. Meneer is legaal aan boord en zijn reisbescheiden zijn in orde.

Robert: (*sceptisch*) Aha. Maar zeg, van der Wal komt zo meteen. Laat je alsjeblieft niets aanmerken.

Sjors: (*sarcastisch*) Och nee, de kapitein hoogstpersoonlijk is in aantocht. Dan kan mijn dag niet meer stuk.

Appie: De kapitein komt hiernaartoe? Hoe opwindend!

Andreas: (*op van rechts, in kapiteinsuniform en desbetreffende pet op*) Zo, mijne heren. En, hoe staan de zaken? (*kijkt op zijn horloge*) Zo meteen worden de trossen losgegooid. (*tot Robert*) Alle passagiers aan boord, neem ik aan?

Robert: Ja. Ze zijn bezig zich in hun hutten te installeren.

Andreas: *(tot Appie, hem kritisch taxerend)* En u? Het is het scheepsvolk ten strengste verboden zich onder de passagiers te mengen!

Robert: Pardon, kapitein, meneer "is" passagier.

Appie: *(Andreas adorerend bewonderend)* Weet u, het is alleen maar, omdat ik nog nooit een echte kapitein van dichtbij heb gezien.

Andreas: Ach zo. Nou ja, dan hebt u geluk, want toevallig is dit voor het laatst, dat u mij in actie kunt zien. Nog een keer Singapore en het zit erop.

Robert: *(geschrokken, terwijl Sjors zijn ogen ten hemel richt)* Bali, kapitein, we varen naar Bali!

Andreas: *(geïrriteerd)* Hoezo Bali? We kunnen toch net zo goed... *(slikt eens, lacht gemaakt)* Hahaa! Natuurlijk, ik wilde alleen maar eens even controleren of jullie ook wel wakker waren! *(Gerda, tamelijk afgepeigerd en zoeken rondkijkend op uit links, in de ene hand een gewone koffer, in de andere een beautycase)*

Robert: Kan ik u soms helpen, mevrouw? *(Appie pakt zijn koffer bij zich, installeert zich in de zithoek, rommelt wat in zijn plastic zak en volgt het gesprek absoluut niet)*

Gerda: Dat is toch niet te filmen! Nog geen tien minuten ben ik aan boord en nu al ben ik mijn man en de helft van m'n bagage kwijt!

Robert: *(met blik op haar koffer)* Uw bagage?

Gerda: Mijn man heeft de andere koffer. *(zet haar spullen uit handen)* We zoeken onze hut. De een is voren begonnen en de ander achteren.

Andreas: *(naar haar toe)* Als u mij toestaat, mevrouw, ik ben de kapitein van dit schip en het zou me een genoegen zijn u met een glaasje champagne een beetje schadeloos te mogen stellen voor het ietwat moeizame begin van uw reis. *(Sjors en Robert wisselen blikken met elkaar op de manier van: daar gaan we weer)*

Sjors: *(al glazen pakkend)* U ook kapitein? Maar ik wil er u wel op attent maken, dat u nog moet varen.

Andreas: Nou, in dit geval kan ik wel een uitzondering maken.

Sjors: *(terzijde, tot Robert)* "Elk" geval is voor hem een uitzondering, zolang het maar vrouwelijke rondingen heeft.

Gerda: *(heeft onmiddellijk naast Andreas aan de bar plaatsgenomen, met nauwelijks ingehouden enthousiasme)* O ja, daar zeg ik niet nee op! *(en, terwijl Sjors schenkt, tot Andreas)* Zegt u eens, op de een of andere manier komt u mij zo bekend voor.

Andreas: Als u mij toestaat: kapitein Andreas van der Wal.

Gerda: *(na enig nadenken daagt het dan, opgetogen)* Andreas? We waren vroeger lid van dezelfde schaakclub! Weet je nog, ik zat bij de junioren en wij, jonkies, hadden het grootste respect voor de grootmeesters, zoals we jullie toen noemden. Ik ben Gerda, Gerda Zieltjes. Kun je je nog herinneren?

Andreas: *(ook hem daagt het, verrast)* Gerda?! Inderdaad zeg! Jij droeg toen nog een beugel! *(ongelovig)* En dan ontmoeten we elkaar hier! Tjonge zeg, is dat even wat!

Gerda: *(bewonderend)* En jij bent de kapitein van dit drijvend hotel?

Andreas: *(gevleid)* Ja, dat ben ik. *(toosten elkaar toe en drinken; dan, tot de anderen)* Wij waren samen lid van dezelfde schaakclub. *(peinzend)* Een eeuwigheid geleden, toen de wereld nog intact was.

Gerda: Maar vertel eens, vroeger wilde je toch eigenlijk piloot worden?!

Andreas: Ja, dat is toen een beetje fout gelopen. De avond vóór de inschrijving op de cursus had ik wat veel gedronken en de volgende morgen heb ik me per vergissing voor de zeevaart opgegeven.

Robert: Kapitein, het is zover. *(kijkt op zijn horloge)* Over twee minuten steken we van wal en het wordt langzaam tijd naar de brug te gaan. *(gaat zelf al naar de deur rechts)*

Andreas: *(opstaand)* Ja ja, de plicht roept. *(drinkt zijn glas leeg, tot Gerda)* Tja zeg, ik had graag nog wat gebleven om bij te praten. Maar je hoort het, niets gaat hier zonder mij. Maar als je wilt, kun je gerust eens naar de brug komen. Er is daar een knus hoekje, waar we...

Robert: *(roept geïrriteerd)* Kapiteiiiiin!

Andreas: Ja ja, ik kom! *(beiden af, terwijl Gerda hen bewonderend nakijkt)*

Wouter: *(op van achteren, naar Gerda toe, mopperend)* Aha, hier ben je dus. Eerst zoek ik me een ongeluk naar onze hut, dan loop ik me de grootste zorgen te maken om jou, en jij zit hier doodleuk aan de bar!

Gerda: *(van de kruk af)* Toen ik hier zo in m'n eentje liep te zoeken, raakte ik opeens helemaal gedesoriënteerd. Waar moeten we naartoe?

Wouter: *(pakt de koffer en beautycase, richting achteren)* Kom maar, ik ken de weg ondertussen.

Gerda: Stel je voor zeg. De kapitein van dit schip is een oude schaakvriend van me.

Wouter: *(samen af, droog)* Nou, heb jij even geboft.

Appie: *(is inmiddels ook overeind gekomen, met zijn koffer en plastic zak)* Zo, dan zal ik ook maar eens naar mijn etablissement gaan. *(tot Sjors)* Maar vertel eens, meneer, dat van dat eh, van dat oolin, waar is dat ergens?

Sjors: *(doelt op links)* Daar, in het restaurant.

Appie: Aha. Weet u, dan ga ik nu eerst kwartier maken en daarna in dat restaurant eens behoorlijk oolinnen! *(af via achteren)* O ja, dat doet Appie!

Andreas: *(stem via geluidsinstallatie)* Geachte dames en heren, graag even uw attentie. Hier spreekt tot u Andreas van der Wal, uw kapitein. Diegenen onder u, die het schouwspel niet aan dek hebben gevolgd, wil ik er bij deze van in kennis stellen, dat we zonet de thuishaven hebben verlaten en ons binnen afzienbare tijd in internationale wateren zullen bevinden. Ik wil u allen hartelijk welkom heten op ons comfortabel cruiseschip De Dolfijn, en u een dolfijne, eh, een aangename reis toewensen naar het verre Singapore! *(op de achtergrond hoort men iemand "Bali" roepen)* Eh, ik bedoelde natuurlijk te zeggen naar het verre Bali. Dank u voor uw aandacht. *(Margo en Hennie dwaas lachend op van achteren, beiden modieus in de kleren, met zonnehoed en zonnebril op)*

Margo: *(lachend)* Nee Hennie, zo'n portret als jij moet eerst nog worden uitgevonden! *(beiden kijken om zich heen, terwijl ze hun zonnebril afnemen)*

Hennie: *(op de bar doelend)* Jeetje Margo, waar we hier zijn weet ik niet, maar drank hebben ze in elk geval genoeg!

Margo: Nou zeg, dan geen moment gearzeld! *(gaan aan de bar zitten)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto